

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΝΥΜΦΑΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΝΥΜΦΑΙΩΤΩΝ «Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ»

<p>Αριθμός φύλλου 62 Μάιος 1980</p>	<p>ΕΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Όδός Χαλκίων 11 Τηλ. 278-455</p>	<p>Γραφείο δάσε: το Νόμο: Τό Διοικητικών Συμβολίων το Συδέσμου Νυμφαϊωτών</p>	<p>Γραφείο Τυπογραφίας: Α. ΣΥΝΑΠΛΑΟΣ Φιλ. Έταιρείας 45, Θεσσαλονίκη</p>
---	---	---	---

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

Γνωστή ανά τό Πανελλήνιον και πέραν, ή ιστορία, σύνθεσις και απόδοσις τής Μακεδονικής Φιλεκπαιδευτικής 'Αδελφότητος, ή οποία ιδρύθη έν Κωνσταντινουπόλει τή 1871 και συνεχίζει τό ώραιον τής έργον με έδραν τήν Θεσσαλονίκην.

Σπαρτικοί χαράς και υπερηφανείας συγκλονίζοντο τό είναι παντός Μακεδόνας, ό οποίος παφειρισκείται εις τελειάς που όργανώνεται έκάστοτε ή σεβαστή αυτή 'Οργάνωσις. Τό τρίλερον τής Έπωνυμίας αυτής έκδηλώνει τά πάντα.

Μακεδονική είναι ή προέλευσις των ιδρυτών τής.

Φιλεκπαιδευτική, ή αντικειμενική αποστολή τής, και

'Αδελφότης, είναι τό ήθικόν περίβλημα τής διαφανούς σφαιράς τής, που έχει ως περιήρα ούσαυδή τήν άγάπην και τήν αδελφούτην.

Γύρωθεν τούτου περιήρος φυσικόν είναι να σκιαμαίνονται περιλαμπρικοί αι τροχιαί Βιγριωδών φορητών που επί αιώνα και πλέον προφοδοτούν τον Μακεδονικόν Λαόν με πατριωτισμόν και σύνεσιν, με ένθουσιασμόν και διανόησιν.

Η Μ.Φ.Α. ύπήρξε τό έρεισμα επί του οποίου άνεπτυχθη και εξέλιχθη ή πνευματική ζωή του Δυτικομακεδονικού χώρου κατά τον τελευταίον αιώνα.

Η Μ.Φ.Α. λάμπει και άπαινοδολεϊ ως μία ζώσα Έθνική 'Οντότης. Έκπρωσώπει τήν πνευματικότητα που άνθισσε εις τήν Δυτικήν Μακεδονίαν, ή οποία είναι κοιτίς και πολλών άλλων επιστημονικών ένδιαφερόντων. Κατάλληλιν πράγματι δημιουργεί τό γεγονός, ότι ή ανακάλυψις των πολλών μυστικών τής πνευματικής και ήθικής ζωής των Δυτικομακεδόνων

ων έγένετο ως επί τό πλείστον από άπλών φαινομενικώς Άνθρώπων του λαού τούτου, υπό των καλουμένων ΜΑΣΤΟΡΩΝ, οι οποίαι εις τήν ώρικήν χειροτεχνικήν των άπασχόλησιν προσέδωσαν λαμπρότητα εφαρμόσαντες πνοήν πνευματικήν. Απόδειξις τούτου είναι ό τιτλαυτής Φάρος των Έκπαιδευτηρίων Τσαυλλίου και ή Λαογραφική κυψέλη των Μουσείων μας. Τό πολυύλευρον έργον των Δυτικομακεδόνων που άρχισε έν τή Βασιλίδι των Πόλεων τή 1871, ήτο μία 'τέχνη» περιέχουσα όμορφάν, γλυκειάν και ήπίαν, ήτο όμοιος και μία πύκνωσις έρεθισμάτων στοχασιού τά οποία έθεσαν εις κίνησιν επιτυχώς τήν στροφήν των Μακεδόνων προς τήν άνθρωπιάν διά τής άγάπης, και προς τήν Έλευθερίαν διά τής μορφώσεως.

'Απαίγασμα τούτων ιδιαιτητων, κληρονομικών και επίκτητων, Άνδρών Μακεδόνων ή Μακεδονική Φιλεκπαιδευτική 'Αδελφότης, ήγγισσε και έτόνωσε τό πνεύμα και τήν καρδίαν του Λαού μας.

Διά τής εφαρμόγής ήδη από τίνος και του θεσιού άποναμής ήθικής δικαιοσύνης άτόμων εργαζομένων υπέρ του Συνόλου, θωπέυει ή Μ.Φ.Α. προς τούτους και τήν ψυχήν του Λαού μας.

Με τούτασι σκέψεις και πεποιθήσεις, αποδέχεται μετά ιδιαίτερας τιμής και υπερηφανείας τήν έκδηλωθεσαν και προς έμέ τιμητικήν διάκρισιν διά τής άποναμής έμοι υπό τής Μ.Φ. 'Αδελφότητος βραβείου μετά χρυσού μεταλλίου.

Πιστεύω άπόλυτα εις τήν ύπαρξιν ψυχής, διατηρήσθη γύρωθεν ήμων εις τήν ώραιάν μυσταγωγίαν που εξέταλιχθη έν τή αϊθάσση των Μα-

κεδονικών Σπουδών τήν 28ην Μαρτίου 1980. να περιίπτανται αι εύγενικαι ψυχαί των 'Ιδρυτών τής Μακεδονικής 'Αδελφότητος και να άγάλλονται και έπαίρονται, διότι βλέπουν να διδεται καθ' έκάστην συνέχεια, να διδεται νόημα και περιεχόμενον εις τό έργον των υπό άναξίτων Συνεχιστών των.

Ζήθι λοιπόν Μ.Φ. 'Αδελφότης που είσαι ή γγραιστέρα, δυναμικότερα και ώραιότερα Συγκοταμένη τής πνευματικής και ψυχικής δομής των Δυτικομακεδόνων των ένδεκα τελευταίων δεκαετηρίδων.

Ζήθι και στερέωσον τήν συνέχειαν τής Έλληνικής των Μακεδόνων ταυτότητος τής έν μέσω του παγκοσμίου κωσιώδους δράσός του Έλληνικού Σπυχίου.

Εθε! αι έκδηλώσεις σου, εύγενική μας 'Αδελφότης, να στεφανώνουν πάντοτε τήν ούσαν τής αποστολής σου, και να δικαιώνουν τήν προσπάθειαν των διακονούντων υπό τήν ήθικήν σου σκέτην και καθοδήγησιν.

Εθε! αντικειμενικός σκοπός πάντοδε έχέφρονος Μακεδόνας να είναι και ό σεβασμός προς πάσαν Έλληνικήν Μακεδονικήν Παρουσίαν, ή οποία εις τό πέραςμά τής αφήρει άλίθθειαν, δημουργίαν, φλόγαν και συγκίνησην. Παράδειγμα ζωντανόν έστω ή Μακεδονική Φιλεκπαιδευτική 'Αδελφότης, ή οποία με τάς ποικίλας έκδηλώσεις τής ένισχύει τήν Νεολαίαν μας εις τό πέταγμα με τά φτερά τής φαντασίας εις τόν χώρον τής ιστορίας, του θρύλου, τής παραδόσεως και τής πραγματικότητας που άφορούν τήν Γήν και τούς Άνθρώπους τής Δυτικής Μακεδονίας μας.

Ν. Γ. ΦΙΣΤΑΣ

Γαπρός — Νεβεσιώτης

Γατερα από τήν έπιβλούσα ενεργειακήν κρίσιν, συζητείται εύρέως ή αξιοποίησις τής ήλιακής ενεργείας και τής αιολικής τούταιτης.

Εις τούς αναλαβόντας τήν μέτρησιν τής έντάσεως και ταχύτητος των ρευμάτων του άέρος γνωρίζομεν, ότι οι άσκοί του Αίόλου εύρίσκονται και εις τά Λινούρια του Νυμφαίου. Έκει οι Νεβεσιώται είχαν τοποθετήσει φράκτην με ασηρούς πασσάλους κατά μήκος τής όδου προς δικυκόλυμιν και σωτηρίαν των ταξιδιωτών. Άναφέρονται πλείστα όσα περιστατικά μερικιά των όποιων και θανατηφόρα.

Τό Νυμφαίον, πρωτοπόρον πάντοτε εις τήν σύλληψιν και εφαρμηγήν σχεδίων πολιτιστικών, δεν ύστέρησε και εις τόν τομέαν αυτόν τής αξιοποιήσεως του άέρος. Έκει εις τά Λινούρια πρό εξέηνα ετών ό άσηφηνστος Νεβεσιώτης Γ. ΤΣΑΝΑΝΑΣ έθεμελίωσε τον πρώτον αιολικόν σταθμόν. Έταποθέτησε άνεμόμυλον μικρόν και έκ τής παραγόμενης ένεργείας έπροφοδοτεί καθ' έκάστην ήλεκτρικώς μπαταρίας. Αυται μετεφέροντο υπό του προεδευτικού αυτού Συμπαιρώτου μας και απέδιδον ένεργειαν ήλεκτροφωτιστικήν εις τήν μεγάλην του οίκαν και άλλήν προς θαυμασμόν των κατοίκων. Φρονούμεν ότι αξίζει τον κόπον να προωθηθή σχετική μελέτη και όταν έλθη ή στιγμή τής ιδρύσεως του σχετικού σταθμού, να λάβη ούτος τιμής έννεκον τό όνομα «Γ. ΤΣΑΝΑΝΑΣ», διότι αυτός πρώτος έδωσε φωτιστικήν λάμψιν εις ΝΕΒΕΚΑΝ χρησιμοσηύσας αιολικήν ένεργειαν. Η πράξις του εκείνη κρίνεται ως τίτλος τιμής με άνανάκλασιν επί τής φήμης του προεδευτικού Νυμφαίου.

Ο Νεβεσιώτης Γ. ΤΣΑΝΑΝΑΣ που διεκρίνετο διά τό άνήναυγον αυτό πνεύμα, μάς έδειξε μίαν μορφήν επιστημονικής και τεχνολογικής προόδου.

Ν.Φ.

καίωση της πίστης του στην διατήρηση των παραδομένων αξιών και Έλληνικών παραδόσεων στην πανέμορφη αυτή περιοχή μας.

Η Μ.Φ.Α. έχοντας υπό όφιν της τις ποικίλες δραστηριότητες του κ. Ν. Φίστα για την άνοδική πορεία του Νυμφαίου στον πολιτιστικό και οικονομικό τομέα, του απονέμει το χρυσό μετάλλιο με το τιμητικό δίπλωμα με την εύχή να ολοκληρωθούν αι ώραις του προθέσεις.

Άκρωτες απόδοξα.

Θεσ) νίκη 28η Μαρτίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γεώργ. Βασιλάκης

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Λεων. Κούγιας

Εύχαριστήριον

Διατελώ εν συγκινήσει διά την δράσειν μου υπό της Μακεδονικής Φιλεκπαιδευτικής Αδελφότητος και εκφράζω θερμάς εύχαριστίας προς τόν Σ) τόν Δ.Σ. αυτής και ιδιαίτερος προς τόν βετινν Πρόεδρόν της κ. Γ. Βασιλάκην. Όμοίως εύχαριστώ απαντας τούς φίλους, συγγενείς και Πατριώτας που έσπευσαν να με συγχαραούν.

Η εκδήλωση της Μ.Φ.Α. της 28ης Μαρτίου, υπήρξε μία από τας ώριμότερας και επιτυχεστέρας της, με τα όπλας εκφράζει εκάστοτε την Κρατική γνώμην της Θεσσαλονίκης. Η έμπλήρωσα κ. Άθηνά Τζερήκου-Κακιάλη, την όποιαν παρουσίασε ή λογαπέγγης και ποιήτρια κ. Ίφ. Διδασκάλου, ανέπτυξε τό θέμα της διαλέξεώς της, διά «τό έργον του παιδαγωγού Χαρισίου Παπαμάρκου» με γλαφυρότητα και σαφήνεια που έκράτησεν άμείωτον τό ένδιαφέρον του παλιπληθούς Άκροατηριου. Γενικά τά ποιήματα έφεις της εκδήλωσης ταύτης, ήσαν έν τή συνόλη λίαν επιτυχείς.

Ν. Γ. ΦΙΣΤΑΣ

Ίατρος

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Τής εκθέσεως που συντάχθηκε από τό Διοικητικό Συμβούλιο της Άδελφότητας και άνηρώσθησε στην ειδική τελετή της 28ης Μαρτίου 1980 που έγινε στην αίθουσα της Έταιρείας Μακεδονικών Σπουδών κατά τή άπονομή των χρυσών μεταλλίων και βραβείων.

Ο κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΣΤΑΣ, Ίδρυτής Λαογραφικού και Έθνολογικού Μουσείου Νυμφαίου. Έκδότης της μηνιαίας εφημερίδος «Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΝΥΜΦΑΙΟΥ» συγγραφεύς.

Ο γιατρός κ. Ν. Φίστας γεννήθηκε στό ποιητικό Νυμφαίο Φλωρίνης. Άν και πλησιάζει τά όγδόντα του χρόνια έχει μιάν ευαίσθητη παναθρώπινη καρδιά και μία εγγρήγορη συνείδηση για δημιουργία. Είναι έ-

να προικισμένο με πολλές άρετές άτομο, πνευματική φυσιογνωμία, στοχαστική που παράλληλα προς τις θετικές επιστήμες μελέτησε και τις μεταφυσικές όπως φαίνεται από άρθρα και σχόλια που κατά καιρούς δημοσίευσε.

Είναι παραδειγματική ή φιλοπατρία του. Η άγάπη του αυτή για τή γενέτειρα του ένέπνευσε την ίδρυση του Λαογραφικού Μουσείου Νυμφαίου όπου έχει συγκεντρωθεί ένα πολύτιμο υλικό λαϊκού πολιτισμού.

Τώρα δέ έχει στόχο του σέ συνεργασία με τόν Σύλλογο των άπανταχού Νυμφαιωτών και την Κοινότητα να αναστηλώσει τό παλιό αρχοντικό, ένα κτήριο ιστορικό του Νυμφαίου, που στην περίοδο του Μακεδονικού Άγώνα ήταν σάν στρατηγείο

της Έπιτροπής άγώνος, ή όποια είχε διοριστεί άπ' τις ύπεύθυνες άρχές Μοναστηρίου — Ίωνα Δραγούμη — Παύλο Μελά — για τό συντονισμό του Μακεδονικού Άγώνα στην περιοχή.

Η μετατροπή του πατρικού σπιτιού από τόν κ. Ν. Φίστα σ' ένα πλουσιώτατο λαογραφικό Μουσείο, δ μέγθος για τήν πληρότητά του με ότι ώρατο χρειάσθηκε, μαζί με τήν οικονομική προσφορά του, καθώς και ή έκδοση του μηνιαίου έντυπου «Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΝΥΜΦΑΙΟΥ» προκάλεσαν τήν προσοχή όλων και γι' αυτό ο κ. Φίστας έχει τιμηθεί με διάφορους διακρίσεις, μεταξύ των οποίων είναι και ό έπαινος της Άκαδημίας Άθηνών, που αποτελεί καταξίωση των μέγθων του και ήθική έ-

«Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΝΥΜΦΑΙΟΥ»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1951
ΕΔΡΑ: Κ Α Β Α Λ Α
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΣΤΕΡΓΙΟΣ Ι. ΤΣΙΡΑΗΣ

●

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΙΣ: 1974
ΕΔΡΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ:
όπό του Διοικητικού Συμβουλίου Σ. Ν.
ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:
Ν. Γ. ΦΙΣΤΑΣ
Χαλκίδων 11

●

Τυπογραφείο:
Α. ΣΥΝΑΠΑΛΟΣ
Φιλ. Έταιρείας 45
Συντακτική Έπιτροπή:
Ι. ΔΙΑΤΕΡΕ-Ν. ΦΙΣΤΑΣ
Οικονομική Έπιτροπή:
ΧΡ. ΒΡΑΓΚΟΥ
- ΣΤ. ΤΣΙΡΑΗΣ

●

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΤΗΣΙΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δρχ. 200
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δολ. 15
ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΔΟΥ Δρχ. 10

ΒΛΑΧΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

Ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος εἶναι αἱ σπουδαιότεραι ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς πρὸς τὰς ὁποίας καὶ στρέφεται ἀνεκτίθεν ὁ ἀνθρώπος μὲ ὄν νοῦν του καὶ τὸ συναίσθημα, καὶ πάνποτε φάλλει τὴν χαρὰν του καὶ θρηγεῖ τὸν πόνον του. Ὅλοι χαίρομεν εἰς τὴν γέννησιν μιᾶς νέας ζωῆς καὶ ὀλο: λυποῦμεθα διὰ τὸν ἐπερχόμενον θάνατον. Ὁ κύριος Χάρος ἦμος, αὐτὸς ὁ ἀνεπιθύμητος εἰς ὅλους ἐπι-σκέπτης, τὸν τελευταῖον καιρὸν σὺν νὰ τὸ παράκαμ με τὰς συγχὰς τὸν ἐμψανσεῖ εἰς τὸν κώλον τῶν Νυμφαίων. Ἡ Καμπάνα τοῦ Ἁγίου Νικολάου κοντεύει νὰ ραγίσῃ ἀπὸ τὰ πολλὰ τελευταίως πένθημα κτυπήματά της.

Μετετρέπη εἰς σερφίμα ἐνοχλητή-κην. Εἴπαμεν θέσασκε ὅτι ἡ «Νεβέσκα φεῖγει» ἀλλὰ ἔχι: καὶ ὀλοι οἱ Νεβεσκίωται μαζῷ της.

Κάμποσο πρέπει νὰ διασωθῶμεν Ἰπάρχει σοβαρὸς λόγος ἀξίωσιμῃ κί-ριε Χάρε. Ἐπειτα μὲ τὴν βιασύνην σο μιὰς ἀλλαγῆς τὸν ἀδόξαστον. Κον-τεύομεν νὰ ξεχάσωμεν τὸν ἐπιθελη-μένον τρόπον τοῦ ἀποθνήσκειν, ὅπως μιὰς τὸν ἔχουν μάθει οἱ Προπάτορές μιας Νεβεσκίωτες μὲ τὰ ἔθιμα τὰ ἱ-ερά καὶ ἀπαρβαίαστα.

Τὸρ ἀπεθαίνει ὁ Α ἢ ὁ Β καὶ τὸ μαθαίνομεν ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας πλὴν τῆς Δευτέρας. Ἰπάρχει ἡ ἐντύπωσις ὅτι οἱ θνήσκοντες προσιμῶν νὰ φύ-γουν ἰνδιόγκιτο, χωρὶς νὰ τοὺς συνοδεύσωμεν οἱ ζωντανοί. Ὅλοι ἀνυ-πομονοῦν πῶς νὰ περάσῃ τὸ ταχύτε-ρον τὸ ἐπιθεβλημένον 24ωρον. Συγ-γενεῖς τει καὶ φίλοι, μὲ τὸ τσιγαράκι στὸ χέρι γύρωθεν τοῦ φερέτρου, συ-

ζητοῦν διὰ τὰ πλέον ἀπάθια, πότε θὰ ἔχωμεν ἐκλογάς, ποῦ ἔρηγο παί-ζεται στὰ σινεμά καὶ πόσα γκόλ ἐπέ-τυχε ἡ ἡμάς τοῦ καθενός. Δὲν λεί-πουν τὰ γέλοια, οὔτε τὰ σόου, οὔτε τὰ κουταμπολιά. Ἄλλως τε οἱ νε-κροὶ δὲν ἀκούνε. Ἡ χίρρα ἀφαντῆ, ἐτοιμάζει δισαιτικά κἀτι πένθημα πού νὰ κἀνει μπάμ στὴν κηδεῖαν. Ὁ χή-ρος, ἀπὸ τὴν συγκίνησιν, κοιμάται: Τὰ παιδιὰ διὰ νὰ μὴ στεναχωρηθοῦν ὀλέπουν στὸ ἄλλο δωμάτιο τηλεόρα-σιν. Γύρωθεν τοῦ νεκροῦ ἔχουν μείνει δύο ἢ πρεῖς ἡλικιωμένοι, σὺν φύλα-κος τῆς δυστυχίας. Ψυθυρίζουν κἀτι πού ἐπιθεβασεῖ τὴν κοιμηθῆσαν πού παίζεσαι γύρω ἀπὸ μίαν τραγωδίαν.

Αὐτὰ συμβαίνουν σήμερον πού ἐ-γίνομεν πολιταμένοι μὲ Ὁσκαρ ἡ-θοποιίας. Ἄλλοτε ἦμος, ὅταν εἴμεθα ἀπαλίτσια, ἠθέλαμεν οἱ Βλάχοι θά-νατον ἀξιοπρεπῆ καὶ λεβένταυον. Οἱ Τουριστικοὶ Σύλλογοι προβάλλουν «Βλάχικον γάμιον» ἢ «Βλάχικα θα-πίσια». Ἐργὸ θὰ σὰς πῶ σύνταμα τὸ τί θὰ πῆ «Βλάχικος θάνατος» τοῦ Νεβεσκίωτου:

Προϋποθέσεις: Νὰ εἶσαι ἀνω τοῦ μέσου ἔρου ζωῆς, δηλαδὴ ἀνω τῶν 70 ἐτῶν. Νὰ ἔζητες ἔργασιμος, νὰ ἔχῃς παιδιὰ καὶ ἐγγόνια. Νὰ ἔχῃς συμπεθέρους καὶ πρὸ παντὸς φίλους. Νὰ ἔχῃς κανάκι δικό σου. Νὰ ἔχῃς γυναῖκα μὲ ρίξαν αἱματος ὀλάγκην, ἔστω καὶ μακαρινὴ ἢ πιαγιαν. Νὰ ἔχῃς ἀδέλφια καὶ ἀδελφές. Νὰ ἔ-χῃς παιδιὰ πού νὰ θυσιάζωνται γιὰ

σένα. Νὰ ἔχῃς ἀνεψιούς καὶ ἀνεψιές πού νὰ ὀρρίζονται στὸ ὄνομα τοῦ λε-θέντη θεοῦ των. Νὰ ἔχῃς νὰ πάρῃς καὶ ἔχι νὰ δώσῃς. Νὰ εἶσαι ἔτασιμος.

Λοκπὸν τὸ θρόδυ δεῖπνον μὲ ὀλους μαζῷ. Χαριεντίζεσαι μὲ τὰ ἐγγόνια. Παίζεις μὲ τὰ παιδιὰ σου χαρτωὶ μέ-χρι τὰ μεσάνυχτα. Ἰστορα πέφτες σὸ κρεβάτι μὲ τὴν γυναῖκα σου, ἦστω καὶ φρόνιμα, κἀνεῖς τὸν σταυρόν σου καὶ τὸ πρωί... ἔσχηγὰς νὰ ζυπονή-σεις. Ἐχεῖς ἦδη φύγει μὲ διακριτι-κότητα. Ἐκπληκτοὶ ὀλοι σὲ ποθε-τοῦν στὸ κιθόρι καὶ ἀρχεται ἡ τε-λετή. Οἱ Βλάχοι γενικῶς διακρίνον-ται διὰ τὴν συνασθηματικότητά των καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπόμενον εἶναι ἡ ἐκ τοῦ θανάτου συγγενούς τινος λύ-πη νὰ εἶναι ἐκδηλωτικὴ.

Τὰ τῆς κηδεῖας διέπονται ὑπὸ τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας. Ἄξι-οσημεῖωτον τυγχάνει τὸ περίφημον ὀλάγκιον μοιρολόγι. Εἶναι πολὺωρον, συνεχές, μὲ φωνὴν αὐρτὴν καὶ ἡπί-αν, μὲ χραιὰν ἐξόχως συγκινητικὴν. Θίγει τὰς εὐαισθητοὺς καρδίας τῶν κρησευρασκίμων, οἱ ὁποῖοι ἔσων σολήρη καὶ ἔξοι καὶ ἂν εἶναι, δὲν ἀποφεύγουν τὴν ροτὴν τῶν δακρύων των. Ἡ θαρπενοῦσα Μάνα, κὀρη ἢ σίζυγος, κρατεῖ καὶ πρωτοστατεῖ εἰς τὸ ὄλον μοιρολόγι. Μὲ λόγια σπαρ-ταριστικὰ καὶ πλάσια εἰς ἔθνοαν δηλωτικὴν τῆς ματαούητος τοῦ ἀν-θρωπίνου βίου, ἀφηγηθῶνται καὶ ἐ-ξοίρουν τὴν ἐν τῷ Κόσμῳ διανοηθεί-σαν προκίαν τοῦ θανόντος ἢ ὅποια ὀ-

σον μικρὰ καὶ ἂν ὑπῆρξε, πάντοτε κἀτι ἔχει νὰ ἀφήσῃ ὡς παράδειγμα εἰς ὄρασιν καὶ ἐργατικότητά, εἰς πλοῦτον καὶ κοινωνικότητα. Εἶναι στιγμαὶ συγκινητικὰ καὶ ὄραται εἰς τὴν τραγικότητά τους, διότι παθεῖουν περὶ τῆς πίστεως τῶν Βλάχων εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν. Τὸ ὀλάγκιον μοιρολόγι εἶναι ἀρχαῖον ἔθιμον. Εἰς τὴν Ἰλιάδην τοῦ Ὀμήρου ὀλέπομεν ὅτι καὶ οἱ Ἑλλήνες καὶ οἱ Τρῶες, θρηνοῦν τοὺς νεκρούς των, ἐκπαισι-κάος ὁ θρήνος τοῦ Ἀχιλλεύου διὰ τὸν Πάτροκλον καὶ τῆς Ἀνδρομάχης διὰ τὸν Ἐκτορα. Μὲ τὸν ἐπιτάφιον θρήνον καὶ τὰς μυροφόρους γυναῖκάς ὁ Χριστιανισμὸς συνεχίζει τὸ ἔθιμον τοῦ μοιρολογίου. Κατ' αὐτὸ ἱστορεῖται ἡ ἀτομικότης τοῦ νεκροῦ, αἱ ἀρεταὶ αὐτοῦ, αἱ τελευταῖαι του θελή-σεις. Μετὰ τὴν ταφὴν γίνεται σπον-δὴ, διανεμόνται κὀλλυθα καὶ ἀκο-λαυθεὶ δεξιῶσις στὸ σάτι.

.. Ἐναν τοῦτον ὄρατον καὶ λεβέν-τικον ὀλάγκιον θάνατον μιὰς παρουσί-ασε ἔσφηκὰ ὁ ἐν Βερολίᾳ θανὸν Νε-βεσκίωτης ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΓΚΙΑ-ΚΑΣ. Μὲ τὰ 81 του χρόνια ἔφυγε διακριτικὰ καὶ ἡσυχᾶ. Τυχρὸς πάν-τοτε καὶ εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον. Ἡ ἀγάπη του διὰ τὴν γενε-τεράν μιας ΝΥΜΦΑΙΟΝ ἦτο εὐρύ-τατα γνωστὴ καὶ πρέπει νὰ συνεχι-σθῇ παλαιολατρία ὑπὸ τῶν τέκνων του. Αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ καλλίτερον μνημόσυνον τοῦ ἀγαπητοῦ μου ἔξα-δέλφου, ὁ θάνατος τοῦ ὁποῖου ἔγινε ἀρραμνὴ νὰ ἐκθέσω τὰς ὡς ἀνω ἀπό-ψεις μου.

Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη.
Ν. Γ. ΦΙΣΤΑΣ

Στὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια, πού δὲν εἶναι περισσότερα ἀπὸ 70, σινη-θίζομεν νὰ ρωτᾶμε, ἔχι πόσον ἐτῶν εἶσαι, ἀλλὰ ποῖας κλάσεως εἶσαι. Δι-ότι κἀθε στρατιωτικὴ κλάσις εἶχε τὴν ἰδιότητῆς ἱστορίαν, σὸν γρά-ψιμο τῆς ὁποίας ἐπέδρασαν διάφο-ροι παράγοντες, καλοὶ ἢ κακοὶ, χω-ρὶς νὰ ἀποκαλεῖται κανεῖς καὶ τὴν τῶ-χην. Μίαν τοιαύτῃ ἰδιόζουσα κλάσις ἦτο καὶ ἡ τοῦ 1922. Εἶναι αὐτὴ πού ἐδευνοπάθησε κάπως περισσότερον διότι ἀμολοστικὸ ἀκόμη καὶ ἀτελεῖς ἐκπαιδευμένοι θρηθήραμεν πολεμοῦ-τες στὰ ἄγρια χόματα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῆς Ἑλληνικῆς.

Ἐνδεκα οἱ ἐκ Νεβέσκης κληρωτοὶ τοῦ 22. Ἐνδεκα φίλοι μαζῷ στὰ στρατόπεδα, πού εἶχαν καὶ τὰ καλά τους καὶ τὰ στραβά ἄτους. Ὅταν πληρίαζε νὰ δύσῃ ὁ ἥλιος, κατηγορί-ζομεν ἀπὸ τὴν Μπαρτζόβαν στὸ Κο-κάρηγαλι τῆς Σμύρνης, τραγουδοῦν-τες τὰ ὀλάγκια τραγαῖδια τῆς Νεβέ-σκης μας. Κἀνετε τόπο, φωνάζαμε, σὸς Βλάχους. Ἦσαν σιγνές πού διηγῶντας τὰς σὸρχεται νὰ κλαῖς. Σιμῆραμε μὲ τὸν Γεώργγι τοῦ Μίχα, τὸν Ἐπιλόχια τοῦ 1920, καὶ μὲ τὸν Νάσχην τοῦ Μήτρου Γκιόκων τὸν ὑπο-δεκανεά τοῦ 1919. Εἶχαν πεῖραον αὐ-τοὶ καὶ Λούσα. Εἶχαν πολλὰ τὰ μέ-σα. Παραπονεμένοι ἡμεῖς οἱ νέοι, πού πλέαμε σταῖς ἀσουλῶσιμτες ταῖς χλαῖνες, γριφίζαμε σὸν ἀρχὸδῆ τὸν Στρατόνῳ ἐλαφρότεροι σὲ ἄραος ἀπὸ

Ἡ Κλάσις τοῦ 1922

τὰ δάκρυα πού χύνομεν καὶ θαυτή-ροι ἀπὸ τὰ μιλῶσινα ἀπὸ φήρες. Σὲ λίγο, Πάσχα ἦσαν τοῦ 1921, χωρί-σασαε, διασπορηθήραμαε, πολεμήσα-μαε, ἀνδρωθήραμαε. Τελικὰ, σὸν προσ-κλητήριον πού ἔγινε στὰ Λινούρια, ἐδῶσκαμεν ὀλοι τὸ παρόν, καὶ ἔσκηνή-σαμαε διὰ τοὺς ἄλλους ἀγῶνας τῆς ζωῆς.

Σιγά-σιγά, ἔτσι στὰ κλέφτικα, μιὰς ἔφυγαν ἀπὸ τοὺς ἔνδεκα οἱ πέντε. Ἐ-μείνωμεν ἔξ. Εἴχαμεν οἱ ζῶντες τὴν πλειοψηφίαν. Ἦπαμεν πέροσι οὔλο στὸ Μεσοχώρι καὶ σχεδιάζαμαε διὰ φέτος κρασί στὴν ψησταριά, τὴν Νέ-βεσκα... Ἐσφηκὰ μιὰς ἔφυγε καὶ ὁ ἔντος ὁ γλυκὺς. Ὁ Ντράγκας ὁ ἀγα-πητός, πού ἔσταζε μελὶ ἀπὸ τὸ στό-μα του. Ὁ Ἀναστάσης ὁ ἄκακος σὸν τὸ ἀρνάκι τῆς Τζένας μας. Τίμος μαχητῆς καὶ φλογερός Πατριώτης, δὲν χάριζε κάστανα σὲ κανέναν. Προ-σέφερε μεγάλας ὑπηρεσίας στὴν Κοι-νότητα, στὴν Ἐκκλησίαν, στὸ χωριό. Εἶχε τὴν ἱκανότητα νὰ ἰσῶνῃ τὰ στραβά, νὰ κἀνῃ εἰγευστα τὰ πιερὰ, καὶ νὰ διαλύε ἱφουροσῶνες μὲ τὸ εὐ-γενικό του φύσημα. Εἶχε σὸν ἐνερ-γητικό του, ὅτι δὲν ἐπέτρεφε νὰ γίνουν πολλὰ ἄδικα γύρω του. Εἶχε σὸ παθητικόν του τὸ μειωνέκτημα τῆς καλωσύνης του. Εἶχε, καὶ τὶ δὲν

εἶχε. Εἶχε τὴν ἀγάπην μιας τὴν λα-φρέαν μας, τὴν ἐμπιστοσύνην μας. Ἐφα, ὁ Ντράγκας. Αὐτὸ ἦτο ὁ Νό-μος ὁ δίκαιος, ὁ Νόμος πού δὲν ἔ-φηνε παραθυράκια. Ἦτο ὁ σύντρο-φός μου, στὰ σαλαβάκια, ἦτο ὁ συμ-μαθητῆς μου στὸ θραῖνιο, ἦτο ὁ συμ-πολιτιστῆς μου στὴν Μικρασία, ἦτο ὁ φίλος μου ὁ εἰλικρινής, ἦτο ἡ Μπό-τσα πού μοῦ ἔδιδε γλυκὸ κρασί, ἦτο ὁ Μάγος πού ἔδωχενε ταῖς ἐνοχλητι-κὰς ταῖς μύγας, ἦτο ὁ Ντράγκας ἔ-νας πυρῆνας τοῦ φθίνοντος χωριοῦ μας.

Καὶ τώρα πού ἔφυγαν οἱ ἔξ τῆς κλάσεως τοῦ 22, εἰμῶναμεν οἱ ἄλλοι πέντε. Ἐμῶναμεν μεσοφηρία. Ἐκει-νοὶ σὸν Παράδεισον καὶ ἡμεῖς στὴν Γῆν πού πασχίζομεν μὲ τὴν κακίαν μας νὰ τὴν μετατρέψωμεν σὲ κὀλα-σιν. Ἰσως σκόπημα, ἴσως.

Οἱ πέντε, πού μείνωμεν, ἄς πιού-μεν στὴν μνήμην τῶν ἔξ πού ἐπέσθη-κιν νὰ φύγουν ἀπὸ ἓνα ρακὶ πικάν-τικο, ρακὶ πού θὰ μιὰς τσοῖξῃ, διότι ἔφυγ ἀὐτὰς πού ἦξευρε νὰ τὸ γλυκαῖ ἡν.

Ναὶ ἔφυγε ὁ Ντράγκας, ἡ Βασίλι-σα τῆς κυρήθρας τοῦ Νυμφαίου πού ἀποθήκευε τὸ μέλι. Καὶ τώρα;

Ἄς δανεισθῶμε γλυκάνωσ ἀπὸ τὸν πικραμένο τὸν Γεώργγι τὸν ἐπι-λόχια καὶ ἄς εἶναι τῆς κλάσεως τοῦ 20. Στὸ μοιρολόγι δὲ νηρειάζωνται κλάσιμα, παρὰ κλάμμα σουβὸ, αὐστη-λό καὶ κάπου-κάπου τραναχῆτὸ, σὸν αὐτὸ τὸ τωρινό. Στὸ καλό, φῶε μιας Ντράγκας. Στὸ καλό. Ἐγινες αἰτία, τὸ οὔλο τὸ φετινὸ πὸ ὑθὰ πῶσιμεν οἱ πέντε στὴν μνήμην τῶν ἔξην, νὰ εἶ-ναι νερομένο ἀπὸ τὰ δάκρυά μας τὰ πολλὰ πού θὰ πέφτουν στὰ ποτήρια..

Καλὲ μιας Ντράγκας, διατὶ μιὰς ἔ-φυγες; Διατὶ Κομπάρε;

Αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ Ἀναστάση Δ. Γιώρη.
Ν. Γ. ΦΙΣΤΑΣ

TORONTO 12—3—1980

Σεβαστὲ μιας θεῖε Ν. Φίστα, Μετὰ μγάλης συγκινησεως ἐμάθαμεν τὴν θρόδέσειν σας ἀπὸ τὴν Ἀκαδη-μίαν τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκπράξομεν τὰ θερμὰ μιας συγχαρητήρια.

Θὰ ἦθελα νὰ γεμισῶσ σελίδας ὡς ΒΛΑΧΑ ὅπου εἴμασι γιὰ τὸ τί ἔχει πρᾶξει καὶ πράττει ὁ ΛΑΛΕ ΚΟΛΑΣΣ ἀλλὰ σταματῶ, διότι εἶμαι σίζυγος ἀνδρός ἐκ Λακωνίας, ὅπου ἐφαρμό-ζουν τὸ «Λακωνεῖν ἐστὶ Φιλοσοφεῖν». Εὐχαριστοῖαι πολλὰ εἰς τὴν «ΦΩ-ΝΗΝ ΤΟΥ ΝΥΜΦΑΙΟΥ» πού μιας πληροφωρεῖ τὰ πάντα.

Μὲ ἀγάπην
ΦΡΟΣΣΩ καὶ ΚΩΣΤΑΣ
ΜΗΝΑΚΑΚΗΣ

ΔΙΚΑΜΑΣ

- Σε μία άκρως σεμνή τελετή που πραγματοποιήθηκε εις τήν αίθουσα τής Έταιρείας Μακεδονικών Σπουδών ή φιλική Άδελφότης άπένειμε κρυσοσύν θροβειον εις τόν Πρόεδρόν μας, ή σπήλη τόν συγκαίρει και τού εύχεται, μικροήμερουσιν έπί αγαθού του χωριού μας.

Κατά τήν διάρκεια τής τελετής άκούστηκαν τά καλύτερα λόγια και έμνοι για τό ξεκουστό ΝΥΜΦΑΙΟΝ.

- Πολύ θερμός χειμώνας έφέτος πολλά χιόνια και κρύα όλιγοι οι έπίσκεπτοι του και μειωμένη ή κίνηση του Ξενοδοχείου. Άσφαλώς άρκετές θά είναι και αι ζήμια εις τά σπήλια και δρόμους, που διερκώς θέλουσιν συντηρησθαι, ιδίαιτερα ό κεντρικός που σε περισσότερα τμήματα έχει καλόση. Ευτυχώς ό κ. Νομάρχης διέθεσε 500 χιλιάδες δια τήν έπισκευή του δρόμου ΑΕΤΟΥ - ΝΥΜΦΑΙΟΥ γιατι γέμισε πέτρες και χώματα. Άλλες 500 χιλ. δειτέθησαν για τούς ύπονόμους του χωριού. Νομίζω με όλιγη αισιοδοξία όλα θά περάσουν και θά έλθουν καλύτερες μέρες για τό χωριό.

- Άλλος ένας παλιός φρουράς έφυγε, ό άγαπητός Νιράγκας (Άναστάσιος Γιώργος), 40 χρόνια εις τήν ύπηρεσία του χωριού με τό καφε νείο του πάντα ύπρέπτος με τό χαμόγελο και καλσούνη προσέφερε εις ύπηρεσίες του πότε εις τήν Κοινότητα ως σύμβουλος και πότε εις τήν εκκλησία ως έπίτροπος. Άς είναι έλαφύ τό κάμα του χωριού που τόν σκεπάζει και που τόσο άγάπτος.

- Πιστεύω ότι μέν τήν άνοιξη θά τελειώση τό κτήριο του Σταθμού Χωρ) κής και εντός του καλοκαίριου θά γίνουν τά έγκαίνια. Έπίσης έχω θάσμιες πληροφορίες ότι έφέτος τό καλοκαίρι θά λειτουργήσι τό δεύτερο Ξενοδοχείο τών άδελφών Σωσιδη μία που τέλειωσεν και ή κεντρική θερμάνσις.

- Η Κοινότης πρέπει κατά τήν γνώμην τής στήλης νά φροντίση δια τήν τοποθέτησιν ενός λεωφορείου εις τήν γραμμή ΝΥΜΦΑΙΟΥ - ΑΜΥΝΤΑΙΟΥ. Τό ΚΤΕΛ που πάντα μάς φρονίζει έλπίζω και έφέτος νά δείξει τις καλές προθέσεις του έστω και με μικρές άδελφες.

κα,Ονιέ

ΝΥΜΦΑΙΩΤΗΣ

ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΣΩΣΣΙΔΗΣ

Συμβολαιογράφος

Θεσσαλονίκη 2 Άπριλίου 1980

Άγαπητέ Νίκο,

Συγγνώμη και περιφάνεια ένωισα για τήν τιμητική διάκριση που σου έγινε προχθές στήν αίθουσα τής Έταιρείας Μακεδονικών Σπουδών από τήν Μακεδονικήν Φιλελευθερωτικήν Άδελφότητα με τήν άπονιμή χρυσού μετά τιμητικού διπλώματος για τό πολιτιστικό και γενικά πνευματικό σου έργο για ό χωριό μας, τό Νυμφαίον.

Ήταν σ' αλήθεια μεγάλη τιμή που αντανακλά και σ' έλους ήμεις τούς άλλους Νεβεσιώτας και μία άνωπολόγημα σημαντική προβολή του Νυμφαίου. Ταυτόχρονα για σένα ή καλύτερη ίκανοποίηση και πανηγυρική αναγνώριση και καταξίωση τών άδελφωτων προσπαθειών σου και του άκάματου μόχθου σου, νά διασωθής και διατηρηθής τό Νυμφαίο σαν ζωντανό παραδοσιακό κύτταρο στόν Έλλαδικό χώρο, στο ώρατο και γραφικό του τοπίο έκει, που τό διάλεξαν οι πρώτοι οικιστές του.

Η τιμητική διάκριση και δράβευσή σου, πριν λίγο καιρό, από τό άνώτατο πνευματικό ίδρυμα τής Πολιτείας, τήν Άκαδημία Άθηνών, για τήν ίδια σου προσφορά, πνευματική και πολιτιστική, και ή τωρινή τιμή, από τήν Μ.Φ.Α. αποτελούν πανελλήνια αναγνώριση του έργου σου και σφραγίζουν ανεξίτηλα τόν παρσό τής άδυσστης αγάπης γι από Νυμφαίο, τό πάθος και τό όραμα σου που στοχεύουν στο ξαναζωντανισμό του στήν αρχική του κοιτίδα, που είναι ή κηλιότης - θεματοφύλακας τών παραδόσεών του και έκπρασση του άγώνα έπιβίωσης και άδούλωτου πνεύματος λευτεριάς.

Ό μεγάλος μας συγγραφέας Ν. Καζαντζάκης σε κάποια σελίδα του βιβλίου του «ΤΑΣΙΔΕΥΟΝΤΑΣ» (Άίγυπτος - Ισραήλ) σημειώνει: «Ό θεός δέν είχε αυτί λέει ή Γενιάκη σφία, ό θεός δέν μπορούσε ν' άκούσει, μα ό άνθρωπος που πονούσε φώναζε και ό θεός με τήν βία αναγκάσθηκε νά κάμει αυτί και ν' άκούσει τόν πόνο του ανθρώπου».

Έτσι και σύ με τόν πόνο σου, με τήν άπέραντη αγάπη σου, με τήν πίστη σου για τό Νυμφαίον μας έκανες «μιας άνάγκασες» όχι μόνον έμεις τούς Νεβεσιώτας, μα και τό έπίσημο Κράτος, νά τό συνειδητοποιήσουμε κα ινα τό πιστέψουμε, πως τό Νυμφαίον πρέπει νά κρατηθής όρθιο και νά συνεχισή τή ζωή του, σαν όντότητα Κοινωνική και Ιστορική, στο άέναο κύκλιο του χρόνου, στη θέση που θρίσκειται δεμένο κι' αναπόσπαστο με τό χόμια του, με τά βου νά, τά δάση και τά λευδάδια του, και ότι όλοι μας θά πρέπει νά βοηθήσουμε για τότο τό σκοπό.

Γι' αυτό εταν πι ά' άκούμε Νυμφαίο, στο μάτια μας, στο νοσ μας, στήν ψυχή μας, θά προβάλλει μαζί με τό θαυμάσιο πανοραμικό του τοπίο, σκαρφαλωμένο στο βουνό έκει ψηλά, κοντά στο θεό με τις άμέτρητες αποχρώσεις του πρασινο ή ντυμένο στήν κάτασπρη κάμα του, λουφαμένο στο λαμπρό φως του ήλιου και στο γαλάζιο άσπυλο τ' οδρανοσ, και με μορφή, ή μορφή του Ν. ΦΙΣΤΑ, που θάκαι σύμβολο - έννοια άχώριστη από τό Νυμφαίο - για τις τωρινές και μελλοντικές γενιές τών άπανταχού Νυμφαιωτών.

Σε συγγνώμη θεριά μ' όλη τήν καρδιά

ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΣΩΣΣΙΔΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

● Η δ) νίς Ζωή Α. Ζέγα και ό κ. Σωτήριος Σάκκας έτέλεσαν τούς γάμους τών.

Ευχόμεθα βίον εύτυχισμένον.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

● Η δ) νίς Άφροδίτη Ν. Σωσιδη έλαβε τό πτυχίο Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Τής έκφράζομεν εύχας και συγκαρητήρια.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ

● Η δ) νίς Άθηνά Γώγου Σωσιδη έπέτυχεν πρώτη με άριστα εις έξετάσεις Άμερικανικής γλώσσας ά-

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Κατ' αρχήν ανώνυμα γράμματα δέν λαμβάνονται ύπ' όψιν. Η ύπογράφουσα όμως κ. Νεβεσιώτισσα θίγει ένδιαφέροντα σημεία.

Άξιότιμη κύριε Φίστα, θέλω νά σάς συγχαρώ δια τήν όράθεισιν σας από τήν Άκαδημία Άθηνών. Χαρά και τιμή για μας τούς Νυμφαιώτας.

Ζω μόνιμα στο χωριό και με λαχτάρα περιμένο τήν «ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΝΥΜΦΑΙΟΥ» στήν όποιαν έγράφατε ότι τό χωριό κατοικείται από 79 άτομα. Δυστυχώς είμεθα λιγότεροι. Θα φύγουν άλλες τέσσαρες οικογένειες και τό Σχολείο θά κλεισει. Τι πρέπει νά γίνη δια νά κρατηθής τό χωριό; Νά έλθουν όλοι οι συνταξιούχοι και όσοι δέν εργάζονται και νά μείνουν έδω. Ρεψιμα και νερό έχει κάθε σπίτι και μπορεί νά μείνουν. Τότε που ήταν οι λάμπες πως καθόταν και κουβαλούσαν νερό από έξω μέσα στα χιόνια; Τώρα έρχονται ένα μίσην τό καλοκαίρι και άρον-άρον παύει νά φύγη πουό γρήγορα.

Έμειθαν τώρα μέλις πεθαίνε κανείς τόν κηδέυσιν στο χωριό που και τήντρες νεκροχώρι. Θέλομε νά έρθουν ζωντανόι. Νά φέρουν γιατρό. Νά έρχονται Πάσχα και Χριστούγεννα. Οι νέοι νά παραβριξουν στο βουνό μας και όχι στήν θάλασσα. Νά μάθουν νά αγαπούν τό χωριό μας που τό καλοκαίρι φαντάζει σαν ζωγραφιά με τά άπέραντα δάση και τά κρύα τά νερά, και τόν χειμώνα με τά χιόνια και τήν γλυκειά σιωπή του βουνού. Είναι τό καμάρι μας. SOS κάντε κάτι, νά τό κρατήσουμε. Παρακαλώ νά δημοσιευθής και νά τό διαβάσουν όλοι οι Πατριώται δια νά ξέρουν που βαδίζομεν.

Μετά τιμής «Νεβεσιώτισσα»

Καλή μας Πατριώτισσα σφίγγω θεριά τό χέρι σου που περιέγραφε μίαν πραγματικότητα. Η ώραία σου έπιστολή έτόνωσε τάς προσπάθειάς που καταβάλλομεν όλοι. Νά είσαι βεβαία ότι τό Νυμφαίον θά αναγεννηθής και ή ιστορία θά γράφη, ότι οι παραμείναντες στο χωριό έπέδειξαν ήρωισμόν. Κάμειτε ύπομονήν και κρατείθε καλά, έκει που είσθε. Έλπίζομεν σε λίγο κάτι νά γίνη άρκει νά λείψει ή άδιαφορία τών πολλών Νυμφαιωτών.

Ν. Γ. ΦΙΣΤΑΣ

πο έπιτροπήν Καθηγητών και έγγράφεται εις τό Πανεπιστήμιον τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Συγγαίροντας εύχόμεθα καλήν πρόοδον.

ΔΩΡΕΑΙ

● Ό Σύνδεσμός μας εύχαριστεί τούς:

● Κ. ΕΛΕΝΙΤΣΑ ΞΑΝΘΟΥ δια προσφοράν έξ χιλιάδων δραχ. εις μνήμην συζύγου της Γεωργίου έπί τή συμπληρώσει έννεα ετών από του θά' ατου του.

● Κ. Ι. Γ. ΜΠΟΥΤΑΡΗΝ χιλίων δραχ. εις μνήμην Μητρος του Βασιλικής.

● Κ. ΓΩΓΟΝ Μ. ΣΩΣΣΙΔΗΝ χιλίων δραχ.

● Κ. ΚΩΣΤΑΝ ΛΙΑΤΣΗΝ χιλίων δραχ. εις μνήμην άδελφού του Στεργίου.

● Κ. ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ ΑΡΙΑΝΟΥΤΣΟΥ χιλίων δραχ. εις μνήμην του θείου της Στεργίου Λιάτσου.

● Κ. ΦΡΟΣΩ Κ. ΜΗΝΑΚΑΚΗΝ δια εκατόν δολάρια που έστειλε δια τήν έφημερίδα του Συνδέσμου μας.

● Κ. ΜΑΡΙΑΝ Γ. ΣΩΣΣΙΔΗΝ δια προσφοράν της δύο χιλιάδων δραχ.

● Κ. ΚΑΙΤΗΝ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ χιλίων δραχ.

● Κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΝ Ν. ΤΣΙΚΩΤΗΝ δύο χιλιάδων εις μνήμην Τάκη και Μαρίας Γκάβα.

● Κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ ΜΠΙΤΣΟΛΑΝ χιλίων δραχ. δια τήν «ΦΩΝΗΝ ΝΥΜΦΑΙΟΥ».

● Κ. ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΥ χιλίων πεντακοσίων δραχ. δια τή «ΦΩΝΗΝ ΝΥΜΦΑΙΟΥ».

● Κ. ΓΩΓΟΝ Μ. ΣΩΣΣΙΔΗΝ τριών χιλιάδων δια τό ταβάν της Έκκλησίας Νυμφαίου, εις μνήμην της άδελφής του Μαρίας.

● Κ. ΑΘΗΝΑΝ ΒΑΛΑΝΑ χιλίων δραχ.

● Κ. Ν. ΑΝ. ΤΣΙΚΩΤΗΝ δύο χιλιάδων δραχ. εις μνήμην της θυγατέρος των Μαίρης.

● Κ. ΖΩΗΝ Ν. ΜΠΟΖΑ χιλίων δραχ. εις μνήμην του συζύγου της.

● Κ. ΜΙΧΑΗΛ ΣΩΣΣΙΔΗΝ δύο χιλιάδων εις μνήμην γονέων του και άδελφών.

● Κ.κ. ΜΑΡΙΑΝ ΦΩΤΗΛΑ, ΦΑΝΟΥΛΑΝ ΜΠΟΥΤΑΡΗ και ΝΙΤΣΑΝ ΣΑΜΑΡΑ τριών χιλιάδων εις μνήμην Δαμνίκης Τσιροπούλου.

● Τάς οικογένειας Άδελφών Στ. Τσιροπούλου που αντί 40ημέρου μνημοσίνου της μητρος των ΔΟΜΝΙ ΚΗΣ προσέφερον 12.000 δια τό ταβάν της εκκλησίας και 10.000 δια τόν Σύνδεσμό μας.

● Τόν Άναστάσιον Μπόζαν δια δύο χιλιάδων εις μνήμην άδελφού του Νικόλαου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

● Άπέβωσεν εις Πειραιά ό Νικόλαος Θ. Μισιρλής.

● Άπέβωσεν εις Βέροιαν ό Ιωάννης Δ. Γιάκας.

● Άπέβωσεν εις Καστοριάν και εκηρεύθη εις Νυμφαίον ό Άναστάσιος Δ. Γιώργος.

● Άπέβωσεν έδω και εκηρεύθη εις Νυμφαίον ό Νικ. Στ. Μπόζας.

Έφράζομεν θεριά συλλυπητήρια.